

Preek Obadja vers 1-17 - Ernst Boogert - zondag 8 juli te Waarder

Uitgeschreven aan de hand van de opname met enkele kleine wijzigingen

Opening

Gemeente,

Het Woord van God is een eerlijk boek... Het vertelt ons de waarheid. Het vertelt ons niet een één of ander mooi ideaal, dat niet bereikt kan worden. Nee, het vertelt ons precies Wie God is en wie wij mensen zijn. Je zou kunnen zeggen dat na de schepping (Genesis 1 en 2), de zondeval in Genesis 3 het hele vervolg bepaalt. Al de geschiedenissen uit de Koningen, uit Samuël, uit Exodus, die zijn als het ware doordrenkt van het woordje ‘zonde’; het woordje ‘schuld’. Zo ook deze wereld. Daar staat tegenover dat in Gods Woord ook de Verlosser naar voren komt, Die de schuld op Zich neemt. Die de zonde uitdelgt. Dus heel de Bijbel, vanaf Genesis 3 tot aan het eind in Openbaringen wordt daardoor bepaalt. Dat is ook de reden dat wij deze profetie van Obadja in de Bijbel vinden.

Inleiding

U denkt misschien vanochtend: “Een oordeelsprofetie als preek, wat moet je daar nu mee?” Misschien denkt u ook wel bij het lezen aan tafel, als u de Bijbel van het begin tot het eind doorleest, dat u zegt: “Die oordeelsprofetieën, of die zwarte bladzijden in de Schrift, wat hebben die ons te zeggen?” Ik hoop u vanochtend duidelijk te maken wat Obadja hier tot ons te zeggen heeft. En daarvoor wil ik voor u graag eerst wat meer helder maken, wat nu in deze profetie staat. Wat is nu de inhoud hiervan en daarvoor wat is de aanleiding hiertoe.

Deel 1

De aanleiding van deze profetie

Nou, de aanleiding vindt u in vers 10 tot en met vers 14. Vers 10: *Om het geweld begaan aan uw broeder Jakob*. De Edomieten, zij woonden ten zuiden van de Dode Zee en meer naar het oosten. Daar was een rotsgebied. En de Edomieten, de nakomelingen van Ezau leefden de hele geschiedenis in voortdurende strijd met Israël. Dat is gekomen tot een hoogtepunt zou je kunnen zeggen, in de verovering van Jeruzalem. U zegt: “Jeruzalem? Jeruzalem is toch veroverd door de Babyloniërs?” Jazeker, maar de Edomieten hebben daar een belangrijke rol in gespeeld. Zij hebben meegedaan. Zij hadden een bondgenootschap met Babel en hebben ook voor de poorten van Jeruzalem gestaan. Vers 11: *Ten dage als gij tegenover stond; tegenover Jeruzalem stond, ten dage als de uitlanders; de Babyloniërs, het heir gevangen voerden*. ‘Heir’ is in het Hebreeuws een veelomvattende term. Dat zijn de soldaten, de mensen, maar ook de buit. Edom was daarbij. Het vervolg van vers 11 zegt: *En toen de vreemden tot zijn poorten introkken*. Toen de Babyloniërs introkken *en over Jeruzalem het lot wierpen*. Het lot werpen gebeurde als er een buit te verdelen was, en Edom heeft meegedaan. Zij hebben samen met Babel het lot geworpen over het lot van Jeruzalem. Heel kernachtig staat daarom aan het eind van vers 11 *toen waart gij ook als een van hen*. Dat is de eerste aanleiding van deze profetie; waarom de Heere Zijn oordelen gaat aanzeggen over Edom.

Dan vanaf vers 12 tot en met vers 14 volgen er een aantal vragen, waar je eigenlijk steeds als antwoord op kunt geven: “jullie hebben het wél gedaan!” ”Jullie hadden het niet moeten doen, maar jullie hebben het wél gedaan!” Toen, vers 12, *zoudt gij niet gezien hebben op de dag van uw broeder, de dag van zijn vervreemding*. ‘Zien op’ is met genoeg kijken naar. Edom! Toen zouden jullie niet met genoeg hebben moeten kijken, *ten dage van hun vervreemding*. Dus toen Israël weggevoerd werd, toen zij uit het land Kanaän naar Babel weggevoerd werden, hebben jullie met genoeg, met leedvermaak toegekeken. Het vervolg van vers 12: *noch zouden jullie zich hebben verblijd over de kinderen van Juda, ten dage van hun ondergang, noch uw mond groot gemaakt hebben ten dage van de benauwdheid*. Je mond groot maken, dat is je mond met spottend vervullen. Edom heeft gespot met de Joden, toen zij weggevoerd werden uit Jeruzalem.

Verder in vers 13: *noch ter poorte van Mijn volk ingegaan zijn, ten dage van hun verderf*. Edom is meegetrokken, naar binnen. *Noch gezien hebben, ook gij, op zijn kwaad ten dage zijns verderfs*; dus toen Jeruzalem te gronde ging. *Noch uw arm uitgestrekt hebben aan zijn heir*, noch uw hand uitgestrekt hebben naar de buit, naar de mensen.

Vers 14: *noch gestaan hebben op de wegscheiding om zijn ontkomenen uit te roeien*. Bedoeld wordt, dat de Edomieten op de kruispunten gingen staan; op de wegen buiten Jeruzalem. Zij namen de posten waar op de kruispunten en grepen een ieder, die weg probeerde te vluchten. Ze hadden dus ook een soort verraderstaak vervuld. Het vervolg van vers 14: *noch zijn overgeblevenen overgeleverd hebben ten dage der benauwdheid*. Die mensen die er nog waren, hebben zij uitgeleverd aan Babel. Dat is de reden, waarom Obadja deze profetie schrijft. Misschien is er wel een woord dat in uw hart nu naar boven komt: “dit is terecht!” Zulke mensen, die zo’n groot kwaad bedrijven; het is terecht dat daarover een oordeelsprofetie wordt uitgesproken.

Samenvatting

Nogmaals even in het kort: Edom heeft meegedaan met de wegvoering van Jeruzalem. Zij hebben meegevochten, zij hebben gedeeld in de buit, zij hebben verraderstaak vervuld.

Deel 2

De inhoud van de profetie

Het tweede punt, de inhoud van de profetie. Je zou vers 3 als samenvatting van de inhoud kunnen nemen: *De trotsheid van uw hart heeft u bedrogen!* In het vervolg van vers drie staat: *hij die daar woont in de kloven der steenrotsen, in zijn hoge woning*. Nou, voor Edom was dat letterlijk. Zij woonden hoog op de rode zandstenen rotsen. In de kloven, onbereikbaar ver. Er is één stad, die nog steeds te bezoeken is in Jordanië, waar u een kilometer of nog meer door hoge bergmassieven heen moet om bij de stad te kunnen komen. Deze stad kon met een handvol mensen verdedigd worden. En Edom beroemde zich daarop. Ze waren trots, ze waren onneembaar, ze

woonden in onneembare vestingen; letterlijk. Dat is ook de reden dat ze zeggen: *wie zou mij, wie zou ons de Edomieten, daarvandaan neerstoten?*

In vers 2 geeft de Heere het eerste antwoord: *zie Ik heb u klein gemaakt onder de heidenen*. Dat betekent: u zult niets meer betekenen onder de heidenen. *Gij zijt zeer veracht*. Edom, die eerst zo hoog stond, zal zo diep neergestoten worden, dat niemand een goed woord meer voor Edom over zal hebben.

Vers 4: *al verhief gij u gelijk een arend en al stelde gij uw nest tussen de sterren!* Twee levendige beelden, om aan te wijzen: Edom, u woont daar wel op de rotsen, maar stel dat u uw nest kon bouwen tussen de sterren, *dan nog zal Ik u vandaar neerstoten, spreekt de HEERE*.

Dan gaat de Heere ook uitleggen, hoe Edom neergestoten zal worden. Hoe zullen zij uit die onneembare vesting vandaan gehaald worden? Dat begint in vers 5 met een beeld. Als er dieven komen, of nachtrovers (rovers in de nacht), nemen ze normaalgesproken alleen mee, wat ze hebben willen. Helaas zijn we de laatste tijd in onze buurt ook geconfronteerd met diefstal. Maar ik heb nog van niemand gehoord, dat het huis tot aan de laatste spullen leeggeroofd is; tot aan het vloerbedekking en het beddengoed toe. Dat is eigenlijk wat de Heere in vers 5 zegt: normaal nemen dieven alleen mee, zoveel hun genoeg is. En de wijnlezers (dat zijn de druivenplukkers) plukken normaalgesproken alleen die druiven, die rijp zijn en de rest laten ze hangen. Zo zal dat met Edom niet zijn. Dat zegt al dat zinnetje tussen haakjes in vers 5: *hoe zijt gij uitgeroeid!* En in vers 6: *hoe zijn Ezaus* (dat is Edoms) *goederen nagespeurd, en zijn verborgen schatten opgezocht*. Daarmee wordt bedoeld dat de steden van de Edomieten tot in alle hoeken en gaten leeggeroofd zullen worden. Zelfs wat verborgen was, is meegenomen.

Wie, wie zal dit doen? Hoe zal dit gebeuren? Nou, zegt vers 7: *Al uw bondgenoten hebben u tot aan de landpale* (dat is de landgrens) *uitgeleid*. Die zin betekent: uw bondgenoten hebben u steeds een eregeleide gedaan, helemaal tot aan de grens. Steeds als ze kwamen en weer teruggingen, deden ze een eregeleide. Maar *uw vredegenoten hebben u bedrogen*. Edom, dit kwaad zal u door bedrog overkomen. *Zij hebben u overmocht*, zij hebben u overwonnen. Eigenlijk staat in het slot van vers 7 hoe dit zal gebeuren. *Degenen die uw brood eten*, zijn de bondgenoten. *Zij zullen een gezwel onder u zetten*. Bedoeld wordt dat ze een hinderlaag, een strik zullen stellen. Ze zullen doen alsof ze vrienden zijn, maar zij zullen door een gezwel, door een strik, ten val gebracht worden. *Er is geen verstand in hem*. Daarmee wordt bedoeld: jullie zullen het niet opmerken. Er zal niemand in Edom zijn, die dit doorheeft.

Voorbeeld van Troje

Er is een bekend oud verhaal over Troje. Die stad, bleek onneembaar te zijn. En wat deed de vijand? Ze gingen een plan beramen om toch die stad in te nemen. Ze waren al tijden aan het vechten, maar het lukte niet. En wat deden ze? Ze maakten een groot hol paard. Met als bedoeling: die rijden we tot voor de muur en dan trekken wij ons

terug. Dan hangen we daar een oorkonde op met als boodschap: ten teken dat wij u willen eren schenken wij dit paard. Wij zullen jullie niet meer aanvallen. Het paard werd gemaakt, naar de muur gereden en de mensen in Troje dachten eerst: wat is dat voor een vertoning? Maar voordat ze met hun pijlen de vijanden konden raken, trokken deze zich terug. Ze gingen helemaal weg, over de bergen, tot ze niet meer zichtbaar waren. Voorzichtig kwamen enkele mensen uit Troje naar buiten, naar het paard toe en lazen die oorkonde. Met groot gejuich gingen ze terug de stad in, “we hebben gewonnen!” Met man en macht werd het paard door de poort heen getrokken en midden in de stad gezet. Maar wat wisten ze niet? Midden in de nacht ging er een verborgen luik in het paard open. Er klommen enkele soldaten uit. Ze staken fakkels aan en staken de stad in brand. Ze openden de poorten en de onneembare stad was genomen. Zo zal het ook met Edom gaan. Door een list zal haar onneembare vesting genomen worden. Ook al dachten ze zo hoog verheven te zijn. Toch zullen zij neergestoten worden.

Waarom? Dat zegt vers 15: *zoals gij gedaan hebt, zal u gedaan worden; uw vergelding zal op uw hoofd wederkeren*. Edom had Israël verraden. Edom, het broedervolk van Jakob, van Israël, had hun broeder verraden. En nu zullen zij zelf door verraad ten ondergaan.

Deel 3

De uitwerking van deze profetie

Het derde punt, de uitwerking van deze profetie. Deze profetie heeft ons iets te zeggen. *De trotsheid van uw hart heeft u bedrogen!* zegt deze profetie. Misschien geldt dat voor ons ook wel. Wat is trots? Wat is hoogmoed? Eigenlijk is dat de zonde waar het in Genesis 3 in de val in het paradijs mee begon: *Gij zult als God wezen!* (Gen. 3:5) zegt de satan tegen Eva. Ze keek naar de boom en ze zag dat deze begeerlijk was. Als God wezen? Het goede en het kwade kennen? Tot meer kennis komen dan je nu hebt? De Bijbel zegt heel kort: *zij nam, en zij at*. (Gen. 3:6)¹ De eerste zonde was gedaan, uit hoogmoed, uit trots, uit ongeloof. Eigenlijk komen al onze zonden daar min of meer uit voort. En nu zegt de profetie van Obadja: die trots en die zonde van u, heeft u bedrogen! Of anders gezegd, die *zal* u bedriegen! Ik wil dat vanochtend met nadruk zeggen, want dat is eigenlijk met kracht de boodschap, die hierin naar ons toekomt.

Dit hoogmoed is ten tweede ook onze houding geworden, ons leven geworden tegenover God. Iedere zonde die we doen, stoot God naar beneden. Het is een daad van hoogmoed; het mist zijn doel, de eer van God. Waarin blijkt dat? Dat blijkt bijvoorbeeld daarin, dat wij onszelf niet willen onderwerpen aan Gods wil. Onze eigen zin willen doen. Om het iets eenvoudiger te zeggen: wij willen, wij menen, wij denken andere dingen dan God in Zijn Woord aan ons laat zien. Enkele voorbeelden. Gods Woord zegt: *Gij zult niet doodslaan*. (Ex. 20:13; Deut. 5:17; Jer. 7:9) Hoe kun je een DVD kijken, waar doodslag in plaatsvindt? Wees eerlijk... Toch? Een andere mening er opn houden dan Gods Woord. Hoe iemand bedriegen, een klein leugentje,

¹ Letterlijk staat er: *en zij nam van zijn vrucht en at*.

maar toch... ja het is voor... noem maar op... Je vader en moeder eren. Ja maar, zij hebben dit... en dat... gedaan. Een andere mening dan Gods Woord er opnagouden. Daarin blijkt onze hoogmoed. Onze hoogmoed blijkt ook daaruit, dat we niet geloven wat God zegt. Bijvoorbeeld over zonde en over oordeel. Laat één zonde ons werkelijk verloren gaan?! ... denkt u. Ja, Gods Woord zegt ja. Die ene zonde van Adam en Eva, heeft deze hele wereld onder het oordeel gesteld.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen: de kinderen van de Heere houden ook hier iets van over. Van die eigen mening, tegenover God. Ik begon met te zeggen: Gods Woord is een eerlijk boek. Abraham die zelf de belofte ging vervullen en Hagar tot vrouw nam. David en de zonde met Bathseba. Petrus die Christus verloochent. Kinderen van God! Ook zij houden iets over van die hoogmoed.

Laten we eerlijk wezen; dit trotse hart bedriegt. En wel op twee manieren, voor tijdelijke dingen en voor eeuwige dingen. Om iets eenvoudig te noemen: stel u gaat op vakantie en zegt: "waar ik heen ga, schijnt altijd de zon hoor!" En u komt er en het is regen. Je hebt jezelf bedrogen. Zo erg is dat gelukkig niet. Wij kunnen ons in tijdelijke dingen vergissen. Vaak is het een verlangen, een wensen, een willen. En dan blijkt het niet uit te komen. Maar nu wat betreft de eeuwige dingen. Toen ik daarover nadacht, drong het heel diep bij mij naar binnen: hoevelen zijn er nu niet verloren, die na hun dood, tot hun diep, diepe ontsteltenis hebben ontdekt: bedrogen, bedrogen, voor eeuwig bedrogen! Mijn trotse hart, mijn zondige aard, het heeft mij bedrogen. Ik heb mij vastgeklemd aan deze wereld, vastgeklemd aan mijn kinderen, vastgeklemd aan mijn huis, aan mijn werk, aan mijn geld, aan mijn geluk, aan mijn plezier, aan mijn uitjes, het is nu te laat. Bedrogen, bedrogen!

Dit is niet iets dat ver van ons afstaat. Dit is wat ons allen aangaat. Voor ons allen komt het hierop aan. Zullen wij ons na deze boodschap van Obadja gehoord te hebben, zullen wij ons dan toch nog gaan bedriegen? Zullen wij dan toch voortgaan in onze drukte, in ons geen tijd hebben voor bekering? U bent gewaarschuwd mensen.

Gelukkig is dit ook niet het enige wat Gods Woord vertelt. Het wél een heel wezenlijk deel, wat Gods Woord ons vertelt: een mens is zich aan het bedriegen, van nature. U gaat verloren, van nature. Maar vanochtend mag ik u ook een andere kant laten zien, want onze hoogmoed, ons hart, dat kan gebroken worden. Anders gezegd: ons zondige hart moet uitgeleverd worden aan de Heere Jezus Christus. Op het ontfermende hart van Christus kunt u echt aan. Ons hart bedriegt ons van nature, maar Christus' ontzaggelijk liefdevolle hart bedriegt nooit. Juist dat Hij opgestaan is uit de doden, opgevaren is naar de hemel, laat zien, dat wat in Hem is geen bedrog is; niet zal bedriegen. Ook voor eeuwig niet zal bedriegen.

Ik wil u daarom ook wijzen op het verschil met vers 17 ten opzichte van Edom. Ik heb een vers van de heilsprofetie voor Israël ook meegenomen in de Schriftlezing. Daar staat: *Maar op de berg Sion zal ontkoming zijn!* Sion is in de Bijbel, in de profetieën vaak een beeld van het geliefde van de Heere, een beeld van Christus. Op

Sion zal ontkoming zijn. U die nu uw hart staat te bedriegen, die vanochtend in de kerk zit en zegt: “Als Gods Woord zo is, dan ik ben ik inderdaad iemand, die zich staat te bedriegen. Ik leef in de wereld, ik leef in de zonde, ik geniet wat ik kan... en dat gaat mij bedriegen.” Nu, voor zo een is er ontkoming! Voor zo een is er redding, is er hulp bij de Heere.

Wat is daartoe nodig? Ik zei u al van ons hoogmoedige hart, dat de Heere ons oproept om dat uit te leveren aan Christus, om dat aan de voeten van het kruis neer te leggen. Ons hart, om ‘gedoopt’ te worden, om gewassen, om gereinigd te worden. Ons hart heeft wedergeboorte nodig. De Bijbel is daar heel eerlijk in, dat dat het werk van de Heilige Geest is. Misschien is dat wel iets waarmee u worstelt. Dat u zegt: “de Heilige Geest is zo ongrijpbaar, Hij is toch als de wind, zoals de Bijbel zegt?” Je kunt Hem niet zien. Hoe spreekt de Heilige Geest? Hoe werkt de Heilige Geest? Enige tijd geleden was ds. Simons hier. Hij heeft toen in zijn prediking heel duidelijk naar voren gebracht, dat al Gods kinderen de Heilige Geest in hun hart dragen. Dus, om wedergeboren te worden, moet de Heilige Geest in ons hart intrek nemen. Dat is misschien een moeilijk iets, want daar komt eigenlijk niets van ons bij. Wij kunnen niet bepalen, dat de Heere in ons hart gaat werken. Zoals vaak gezegd wordt: “Wij kunnen ons niet bekeren! Je kunt er niets aan doen, God moet het doen.” Enige tijd geleden ben ik getroffen door een tekst, die eigenlijk deze dingen geheel wegneemt. De Heere Jezus noemt het voorbeeld van de zoon, die zijn vader om een brood bidt. En dan zegt Hij: “zal die vader hem dan een steen geven?” Het antwoord zit er eigenlijk al in: natuurlijk niet! En als die zoon hem om een ei zal bidden, zal hij hem dan een schorpioen geven? Nee! En dan aan het eind, en dat is het vers waar ik op doel, dan zegt de Heere Jezus in Lukas 11:13: “hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen die Hem daarom vragen?”² Augustinus zij: God geeft wat Hij gebiedt. Wij hebben echt geen enkele reden, geen enkel argument, om te zeggen: “Ik kan het werk van de Heere in mij niet bepalen.” Nee, de Heere nodigt ons, Hij roept ons: “bidt en u zal gegeven worden, zoekt en gij zult vinden!” (Matth. 7:7; Luk. 11:9) Alles wat u ontbreekt... U zegt: “Ik heb geen zondekennis, je moet toch eerst je zonde diep kennen? Anders heb je de vergeving toch niet nodig?” Vaak gaat het zo wel inderdaad, als je geen besef van schuld hebt, hoe zul je ernaar verlangen, hoe zul je hunkeren naar verlossing en vergeving? Maar als u dat nu ontbreekt hè, de Heere wil het geven. Alles is in de macht van de Heere. Het is voor de Heere maar een kleinigheid om u te geven wat u nodig hebt. Het enige is dat de Heere niet altijd op onze wijze de dingen geeft. Als u een stenen hart hebt, de Heere belooft u een vlesens hart, in Ezechiël. (Eze. 11:19; 36:26) Hij wil het u geven, Hij biedt het u aan. U zegt: “de dingen van Gods Koninkrijk, die boeien mij niet.” Hebt u al gebeden om een vlesens hart, om een gevoelig hart; om dat wereldse stenen hart uit ons leven weg te krijgen? Zoek toch de Heere, roep Hem aan!

Vanuit ons tekstgedeelte, gemeente, is er voor Edom weinig hoop. De enige hoop voor Edom is het oordeel. Maar nu wordt er in de verkondiging u aangeboden: op de

² Letterlijk staat er: hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven degenen *die Hem bidden!*

berg Sion, bij Christus, daar is voor u ontkoming. Daar is ontkoming voor uw zelfbedrog. Zalig zijn zij, die hun ontkoming gevonden hebben in Christus. Zij hoeven nooit meer bang te zijn voor bedrog. Wat bedoel ik daarmee? Zojuist zei ik: als u sterven gaat, zonder Christus, zonder de Heere, dan gaat uw eigen hart u bedriegen. Dan gaat straks openbaar komen, wat het gevolg, wat de uitwerking is van uw zonden, van uw schuld. Dan gaat blijken dat God heilig en rechtvaardig is en dat u aan uzelf ten onder zult gaan. Maar als u nu in Christus geborgen zult zijn en als u dan sterven gaat, als u dan de laatste adem uit gaat blazen, dan gaat het *niet* blijken dat u zich bedrogen hebt. Of toch wel? Wat bedoel ik daarmee? Ik denk dat als Gods kinderen de laatste adem uit zullen blazen, dat zij een heerlijkheid zullen zien, die zij nog nooit voor mogelijk gehouden zullen hebben. Nee, dat is geen bedrog, maar toch... het is een diepe, diepe, intense ‘verrassing’ zou je kunnen zeggen. Ik weet er geen ander woord voor. Paulus zegt in een van zijn brieven: *wij zullen niet weten wat wij straks zijn zullen*.³

Gemeente, waar gaat uw hart nu naar uit? Wat zal nu uw keuze zijn? Gaat u nu voort op de weg van bedrog? voort op de weg van de wereld? op de weg, waarin u eens ten onder zult gaan? Denk echt niet: “ik ben nog jong, ik heb nog veel tijd te gaan...” Ook in onze dorpen zijn er verschillenden op zo’n jonge leeftijd weggenomen. Ook sommigen onder ons zijn ernstig ziek geweest, tot misschien dicht bij de dood. Zij hebben nog leven, nog tijd van de Heere gekregen. O gemeente, denk alstublieft niet: “ik ben nog jong, ik heb nog tijd! Het kan nog wel even lijden.” Denk dat toch niet! Dan bent u nog steeds op de weg van bedrog. Vlucht toch tot het kruis van Christus. Zoek toch geborgen te zijn in Hem! U zult de eeuwige heerlijkheid deelachtig zijn. En dan mag u nu in dit leven al proeven, al genieten, wat de Heere straks geven zal. Alle hoop, verwachting, verlangen, liefde, tot Hem, tot de Heere, tot Christus, tot de Vader en tot de Heilige Geest.

In de voorbereiding moest ik ook nog zo denken aan de vierentwintig ouderlingen, die dan voor de troon staan en hun kroon van heerlijkheid van hun hoofden rukken en die neerwerpen voor de troon en alle lof en eer en dank aan Christus geven, aan het Lam van God, dat geslacht is, Die geleden heeft en gestorven is. (Openb. 4:10-11) Die Zijn leven, Zijn bloed uitgegoten heeft, voor zelfbedriegers! Kom dan en drink uit deze fontein van liefde van Christus. Gemeente, laat het toch niet laat zijn voor u. Dat is toch echt de ernstige boodschap van Obadja, die vandaag tot ons komt. Ik wist mij geen raad, toen ik hierover moest preken, maar ik weet dat de Heere dit gebruiken zal.

AMEN

³ Ik doel hier op 1 Joh. 3:2 *Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.* Dit is dus niet van Paulus, zoals ik in de preek zeg, maar van de apostel Johannes. Zie van Paulus bijv. Rom. 8:18; Filip. 3:21; Kol. 3:4.